

man ved at have Indleveringssteder for Telegrammer rundt omkring i Byen saa at sige i hver Gade vil imødekomme Publikums Tarv tilstrækkeligt, og at det vil være ligegyldigt, i hvilken Del af Byen en saadan Bygning som Hovedtelegrafstationen kommer til at ligge. Det kan være, at det er saaledes, jeg kan ikke sige noget hertil, hverken for eller imod. Jeg er ikke tilstrækkelig sagkyndig der. Men vindes der noget ved at flytte Telegrafvæsenet fra Karréen ved Købmagergade, ville vi derved kunne holde Københavns Postgaard paa det Sted, hvor den nu ligger, uden stor Udvidelse og Bekostning? Jeg mener nej, og jeg maa ogsaa bemærke, at man indenfor Postvæsenet, som henligger under Indenrigsministeriet, sysler med Planer om Ombygning paa Postgaardens Grund. Men opfører man en ny Bygning for at opnaa et nyt og tidssvarende Posthus, bliver man sikkert nødt til at tage Bygningerne i Løvstræde med, thi Posttrafikken gennem den smalle Gade vil umulig kunne holde sig paa det nuværende Standpunkt, og naar den udvides, vil den ikke kunne foregaa, uden at Gaden udvides.

Jeg, som har boet i Løvstræde i 20 Aar, ved, at der findes ingen Steder i København — naar jeg da undtager Stedet ved Rundetaarn — som ere saa stærkt trafikerede som denne smalle Gade, særlig paa Grund af den stærke Vognfærdsel fra Posthuset. Postvogne i et Antal af 60—70 fare frem og tilbage mange Gange daglig, somme Tider holde hele Rækker af Vogne paa Gaden, og faktisk hængaar der ikke en eneste Dag, hvor ikke Færdselen standser, fordi den ene Vogn ikke kan komme frem for den anden. Der er nemlig ogsaa her megen privat Trafik, idet Vognfærdselen ledes fra den overbebyrdede Købmagergade gennem Løvstræde over Graabrødretorv og ned mod Vestergade. Hvis vi da nu, naar vi flytte Telegrafvæsenet bort, skulle til at ombygge Postgaarden, ser jeg klart, at en Ombygning af denne kan ikke lade sig gøre uden en Udvidelse af Gaden, og vi komme da atter ind paa disse Ejendomservhvervelser. Med Hensyn til Forholdene paa Købmagergade og i Løvstræde er der altsaa ved nærværende Lovforslag ikke sket noget Tilløb til en Ordning, der vil kunne spare Statskassen for Udgifter.

Vi komme saa til den anden Del af Spørgsmaalet, og det er, hvorvidt man ved en Handel som den foreslaaede kan siges at købe dyrt eller billigt. Der er meget, der taler for, at det her foreslaaede Køb

i Forhold til, hvad Grunden har kostet, og hvad Bygningerne have kostet at opføre — om hvilke Ting jeg dog udtrykkeligt maa sige, jeg savner ethvert Kendskab —, maa siges at være billigt, og jeg skal ikke have noget imod foreløbig at antage dette. Men det er ikke tilstrækkeligt, at man antager dette paa et løst Skøn. Man bør som Rigsdagsmand have noget at bygge sit Skøn paa, naar man giver sit Samtykke til en saadan Ejendoms Erhvervelse. Et saadant Skøn vil man vanskeligt kunne erhverve sig her, og det er derfor mit Ønske, at dette Lovforslag maa blive undergivet en Behandling i et Udvalg. Jeg finder det nødvendigt at faa oplyst for det første Arealets Størrelse. Det angives i Bemærkningerne til 6,300 Kvadrat-Alen. Jeg ved ikke, om man derud af er i Stand til at danne sig et Begreb om Ejendommens Værdi. Den private Spekulation, som har paataget sig Kvarterets Nedrivning og Opførelse af noget nyt, paatænkte oprindeligt at bygge et Teater paa dette Sted. Men naar der skulde opføres højere Bygninger, maatte Gaden udvides. Man maatte da vide, om der i de 6,300 Kvadrat-Alen er indbefattet det Areal, som er lagt ind under Gade, og som altsaa for saa vidt bliver værdiløst for Staten, som den ikke faar anden Gavn af det, end hvad enhver Borger har, idet det kun kan bruges til almindelig Færdsel. Eller er der med de 6,300 Kv.-Alen ment det Areal, hvorpaa Bygningerne ere opførte? Eller er det — hvad der vilde være det favorableste for Statskassen — det Areal, som faktisk er bebygget? I dette Tilfælde vilde man ved Brugen af Multiplikationstabellen nogenlunde kunne gøre sig et Skøn over Værdien af den færdige Bygning. Men alt dette vil det være umuligt for os at danne os nogen Mening om, og uden disse Oplysninger vilde vi egentlig ikke noget om, hvad vi gaa hen og købe.

Dernæst er Bygningen ikke færdig. For en Maanedstid siden kom den under Tag, og siden den Tid ere Murene rabbede med Cement. Jeg gaar der forbi hver Dag paa Vej til Rigsdagen, og jeg har derfor Lejlighed til at se, hvorledes Arbejdet skrider frem. Nu staar der nok, at Staten skal have Ret til at føre Kontrol med Bygningens Færdiggørelse. Men det kunde dog være værd at vide, hvorledes den Del af Bygningen er, som allerede staar der. Hvordan ere Murene, Taget og Skillerummene? Ere de lige paa Grænsen af Byggeloven saadan som de aller-